

-iar-

MI A CÉL?

PÁRATLAN OLDAL - LXIII. évfolyam, 15. szám, 2019. április 12.

Steven Pinker *Az erőszak alkonya* című könyvében (Typotex, 2018), közel 750 oldalon elemzi a történelem folyamán – szerinte – csökkenő erőszak jelenségét, miközben a televíziós híradók nagyobb része az erőszakot, a baleseteket, terrortámadásokat, cápatámadásokat mutatja be. Ezzel óhatatlanul azt az érzést keltik az emberekben, hogy sokkal öldöklőbb világban, állandó veszélyek közepette élünk, mint elődeink. Két kiváló kognitív pszichológus, Amos Tversky és Daniel Kahneman (utóbbi 2002-ben közgazdasági Nobel-díjat kapott, Tversky már előbb, 1996-ban meghalt) szerint a relatív gyakoriság becslésekor az ember az úgynevezett elérhetőségi heurisztikához folyamodik: minél egyszerűbb felidézni az eseményeket, annál valószínűbbnek tartjuk a bekövetkezést. Az ilyen túlbecslések – melyeket a média oly elszántan támaszt alá – miatt élünk szinte állandónak, sőt növekvőnek tűnő fenyegetettségben, és akkor most nem is hoztuk szóba az úgynevezett „migránsveszélyt”. Könyörgöm, mi a cél? Az, hogy az emberek állandó szorongással keljenek, éljenek és feküdjenek le? Vagy csak egyszerűbbnek látják a legaljasabb állati ösztönöket felkelteni, mint inkább szépre és jóra tanítani az embereket? Miért?